

Sygnatura akt VI Ka 442/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 czerwca 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Sędziowie SO Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

SO Piotr Mika

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Donaty Janickiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018 r.

sprawy skazanego **B. L.** ur. (...) w K.

syna P. i I.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 31 stycznia 2018 r. sygnatura akt III K 1000/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1 obniża wobec skazanego orzeczoną karę łączną do 4 (czterech) lat,

- rozstrzygnięcie z punktu 2 rozszerza o zaliczenie okresu kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 marca 2014r. w sprawie IX K 1411/13 i odbytej w całości w okresie od 15 stycznia 2015r. do 15 czerwca 2015r.;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 442/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 19 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach, po uzyskaniu w trybie art. 12b kkw zawiadomienia dyrektora Aresztu Śledczego w G. o zachodzących warunkach do wydania wyroku łącznego wobec skazanego **B. L.**, a także w następstwie wniosku skazanego, ustalił, że wydano wobec skazanego pięć prawomocnych orzeczeń:

I. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt IX K 277/13 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk popełnione w dniu 14 grudnia 2012 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 190 § 1 kk popełnione w dniu 14 grudnia 2012 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono węzłem kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22.04.2015r. w sprawie o sygn. akt XIII Ko 335/15 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, którą skazany odbywa od dnia 25.09.2017r.;

II. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1411/13 za przestępstwo z art. 191 § 2 kk popełnione w dniu 23 maja 2013 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, kary grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 20 złotych (z art. 33 § 2 kk), postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 03.11.2014r. w sprawie o sygn. akt XIII Ko 8321/14 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 10.12.2015r w sprawie o sygn. akt XIII Ko 8813/15 karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 420/14 za przestępstwo z art. 159 kk i art. 157 § 1 kk popełnione w dniu 1 lutego 2014 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29.09.2016r. w sprawie o sygn. akt XIII Ko 7270/16 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 473/14 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione w dniu 14 marca 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności na poczet której zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 16.03.2014r. do dnia 17.03.2014r. oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 02.01.2015r. do dnia 15.01.2015r.

V. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1575/14 za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w z zw. z art. 279 § 1 kk oraz z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 23 marca 2014 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 złotych (art. 33 § 2 kk), na poczet której zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania od dnia 24.03.2014r. do dnia 25.03.2014r., tj. 2 dni, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29.09.2016r. w sprawie o sygn. akt XIII Ko 7272/16 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 2 lat pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 27.04.2017r. w sprawie o sygn. akt XIII Ko 2022/17 karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem łącznym z dnia 31 stycznia 2018r., w sprawie o sygn. akt III K 1000/17:

1. na mocy art. 91 § 2 kk połączył skazanemu B. L.:

- karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt IX K 277/13,

- karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1411/13,

- karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 420/14,

- karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 473/14,

- karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1575/14

i wymierzył skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres zatrzymania skazanego w sprawie IX K 1575/14 w dniu 24.03.2014r. oraz w dniu 25.03.2014r., okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IX K 473/14 od dnia 16.03.2014r. do dnia 17.03.2014r. oraz od dnia 02.01.2015r. do dnia 15.01.2015r., a także okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności w sprawie IX K 277/13 od dnia 25.09.2017r., godz. 19:10 do dnia 31.01.2018r.

3. na podstawie art. 86 § 2 kk i art. 91 § 2 kk połączył B. L. kary grzywny orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1411/13,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1575/14

i wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Powyższy wyrok łączny zaskarżył skazany w zakresie jego punktu 1, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu przez Sąd, że dotychczas stosowane wobec niego środki probacyjne okazały się bezskuteczne oraz że istnieje jedynie luźny związek przedmiotowo – podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami w sytuacji gdy powyższe nie znajduje odzwierciedlenia w aktach sprawy, co jednocześnie doprowadziło do wymierzenia skazanemu rażąco niewspółmiernej kary łącznej pozbawienia wolności. W uzasadnieniu środka odwoławczego podniósł nadto, iż przestępstwa przez niego popełnione zostały na przestrzeni 18 miesięcy, sposób ich popełnienia, rodzaj i motywacja były tożsame, nadto podkreślił, iż od marca 2014r., kiedy to dopuścił się ostatnich przestępstw, żyje w zgodzie z prawem, ma też sprecyzowane plany osobiste na przyszłość.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i obniżenie wymierzonej mu kary do rozmiaru 4 lat pozbawienia wolności.

W toku rozprawy apelacyjnej obrońca skazanego poparł osobistą apelację skazanego, wnosząc o wymierzenie łagodniejszej kary łącznej przy uwzględnieniu pozytywnych zmian w postawie skazanego.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego okazała się na tyle zasadna, że w następstwie jej wywiedzenia zmieniono zaskarżony wyrok w pkt 1 obniżając wymiar orzeczonej skazanemu kary łącznej do 4 lat, nadto zaliczając na jej poczet (poza okresami wymienionymi w punkcie 2) okresu kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 marca 2014r., w sprawie IX K 1411/13 i odbytej w całości w okresie od 15 stycznia 2015r. do 15 czerwca 2015r.

Bez najmniejszych wątpliwości należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował przepisy prawa karnego materialnego obowiązujące od dnia 1 lipca 2015r., a więc po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U., poz. 396), zmieniającej m. in. brzmienie art.

85 kk. Od dnia 1 lipca 2015r., a więc dnia, w którym weszły w życie fundamentalne zmiany ustawodawstwa karnego, prawodawca przewidział diametralnie odmienne zasady łączenia kar i środków karnych, a tym samym gruntownie zmieniły się warunki pozwalające na wydawanie wyroków łącznych. W myśl art. 19 ust. 1 in fine noweli z dnia 20 lutego 2015r., przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu mogą znaleźć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy, gdy „zachodzi potrzeba” orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu. Oceny, czy zachodzi potrzeba, o której mowa, należy naturalnie dokonywać według przepisów rozdziału IX w nowym brzmieniu. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie 1 lipca 2015 r. lub później z jedną albo większą liczbą kar orzeczonych prawomocnie przed tą datą, wówczas należy na podstawie art. 4 § 1 kk rozstrzygnąć, czy stosować dalej przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r. Mając na względzie tę ważką zmianę oraz w polu widzenia trzy ostatnie wyroki zapadłe przed Sądem Rejonowym w Gliwicach IX K 420/14, IX K 473/14 i IX K 1575/14 i prawomocne po dniu 1 lipca 2015r., Sąd Rejonowy słusznie uznał, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie nowelizacji ustawy. Tak stało się zresztą w następstwie sygnalizacji takiej potrzeby przez dyrektora jednostki penitencjarnej.

Pamiętając o treści przywołanego już wyżej art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396), który stanowi, że znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, dotyczących zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, Sąd I instancji trafnie uznał, iż zastosowanie przepisu art. 85 § 2 kk (który wszedł w życie w dniu 1 lipca 2015r.) obecnie jest dla skazanego względniejsze i korzystniejsze. Trzeba bowiem zauważyć, iż podstawą orzeczenia obecnie kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 tego przepisu.

Jak wynika z treści opinii nadesłanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w Z., informacji o pobytach i orzeczeniach, karty karnej oraz dokumentacji z (...), skazany w czasie orzekania przez Sąd Rejonowy do dnia 25 września 2017r. odbywał karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie o sygn. IX K 277/13, zaś następnie będzie odbywał kary odpowiednio orzeczone w sprawach IX K 473/14, IX K 1575/14, IX K 420/14 i karę zastępczą 20 dni w sprawie IX K 1411/13, a zatem zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk kary w/w jako zasadnicze – i podlegające wykonaniu – stały się podstawą orzeczenia kary łącznej. Nie może być wątpliwości, iż zastosowanie tego przepisu było zatem względniejsze i korzystniejsze dla skazanego, co trafnie w pisemnych motywach swojego rozstrzygnięcia przeanalizował i ustalił Sąd orzekający. Skazany, ma zatem obecnie poza karą w sprawie IX K 277/13, jeszcze trzy inne kary tego samego rodzaju, podlegające łączeniu, wprowadzone do wykonania.

Wymiar kary łącznej zatem w oparciu o przepisy art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk w nowym brzmieniu mógł wynosić w granicach od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy, a więc w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności od 2 lat (sprawa o sygn. IX K 1575/14) do sumy kar 5 lat i 9 miesięcy.

W pełni zaaprobować należy także poglądy Sądu Rejonowego wyartykułowane w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku co do okoliczności, jakie winny zostać uwzględnione przy wymiarze kary łącznej. Zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem Sądu Najwyższego, wymiar kary łącznej winien być kształtowany przy uwzględnieniu w pierwszej kolejności celów zapobiegawczych i wychowawczych kary, jak też jej społecznego oddziaływania. Istotnym staje się w kontekście tych celów ustalenie zatem związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy czynami podlegającymi objęciu karą łączną oraz czas popełnienia przestępstw, jak też ustalenie okoliczności związanych z zachowaniem i szeroko rozumianą sytuacją skazanego po wydaniu wyroków, na mocy których orzeczono kary jednostkowe, w celu rozważenia ich wpływu na ewentualne złagodzenie.

Wymiar orzeczonej kary łącznej winien w prawidłowy sposób odzwierciedlać związek przedmiotowy łączący poszczególne przestępstwa. Trzeba zatem stwierdzić, że zachodzący pomiędzy nimi związek podmiotowo – przedmiotowy jest na tyle ścisły, że uzasadniał ustalenie wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji częściowej.

Przestępstwa objęte tym zbiegiem są w dużej mierze podobne do siebie rodzajowo, godząc w te same dobra chronione prawem. Zauważalne jest popełnianie przez skazanego wielu czynów skierowanych przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu człowieka, choć zdarzały się też przestępstwa wymierzone w wolność. Z drugiej strony uwagę zwraca jednak fakt, iż czynów tych było łącznie 14 i zostały one popełnione na przestrzeni dość długiego okresu czasu – od połowy grudnia 2012r. do 23 marca 2014r., a zatem, wbrew wywodom skarżącego, nie były objęte jednym planem działania, a sam skazany kierował się innymi pobudkami i motywacją dopuszczając się ich. Trzeba pamiętać, że jakkolwiek przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo (por. wyrok SN z dnia 2 XII 1975r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33). W szczególności zatem zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 3 I 1997r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8). Podkreślić też należy jednak, iż z reguły popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 12 VII 2000r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1). Te wszystkie okoliczności przemawiały zatem za zastosowaniem w omawianym przypadku mieszanej metody ustalenia wymiaru kary łącznej – tzw. zasady asperacji, a więc za wymierzeniem kary poniżej sumy kar jednostkowych i powyżej najsurowszej kary jednostkowej.

Równocześnie istotne znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Absorpcję należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw w przeszłości. To właśnie względy prognostyczne nakazują przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym wzięcie pod uwagę sylwetki skazanego w kontekście jego zachowania w toku odbywania kar pozbawienia wolności, w szczególności w celu ustalenia stopnia, w jakim pobyt skazanego w zakładzie karnym wpłynął na korektę ocenianych negatywnie właściwości skazanego. W dacie wydawania wyroku łącznego okoliczności dotyczące właściwości i warunków osobistych skazanego w kontekście dostosowania wymiaru kary łącznej do realizacji celów w zakresie prewencji indywidualnej były przez Sąd Rejonowy oceniane w oparciu o opinię o skazanym nadesłaną z Zakładu Karnego w Z. w kontekście zachowania i postawy skazanego prezentowanej w jednostce; trzeba przyznać, że ta opinia nie jest dość pozytywna, nie specjalnie wyróżniającego postawę skazanego z niej nie wynika, a jego zachowanie było oceniane w listopadzie 2017r. jedynie jako poprawne. Mało krytycznie ustosunkowywał się on do popełnionych przestępstw, nie był zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania, nie był karany dyscyplinarnie, ale i nie wnioskowano o udzielenie mu nagrody regulaminowej. Z drugiej strony, co podnosił słusznie w piśmie z dnia 8 maja 2018r., skazany w warunkach izolacji, z biegiem czasu aktywnie zaczął brać udział w procesie resocjalizacji, kończąc szkolenia i kursy, a także podejmując zatrudnienie.

Dokonując kontroli instancyjnej oraz mając w polu widzenia powyższe ustalenia, Sąd odwoławczy, uwzględniając wniosek skazanego, zwrócił się do zakładu karnego o uaktualnienie opinii o skazanym. Opinia z czerwca 2018r. ocenia jako pozytywne zachowanie skazanego, karę obecnie odbywa on w systemie programowego oddziaływania, właściwie realizując nałożone na niego zadania, nadto 10-krotnie wnioskowano wobec niego o udzielenie nagrody regulaminowej, będąc jednokrotnie karanym. Od grudnia 2017r. jest zatrudniony nieodpłatnie na terenie jednostki, sumiennie wywiązując się z powierzonych mu pracowniczych obowiązków. Uczestniczył w wielu szkoleniach, kursach i programach, wskazanych szczegółowo w opinii.

W tej sytuacji Sąd odwoławczy uwzględnił wniosek apelacji i obniżył wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 1 do 4 lat. Takie rozstrzygnięcie, przy uwzględnieniu całościowej przestępczej działalności skazanego, mając w polu widzenia regularność i systematyczność w popełnieniu przestępstw oraz ich rodzaj, z drugiej zaś strony postawę skazanego w procesie resocjalizacji, spełnia kryteria sprawiedliwości i racjonalności w kontekście wyżej wskazanych kryteriów. Kara łączna wymierzona w takiej wysokości jawi się jako kara wyważona i sprawiedliwa.

Na marginesie trzeba nadmienić, iż Sąd Rejonowy wymierzając karę łączną pozbawienia wolności połączył, wbrew przepisowi art. 85 § 2 kk, także i karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach w sprawie IX K 1411/13, która w dniu wyrokowania tego Sądu była już dawno wykonana (kara ta została odbyta w okresie od 15 stycznia 2015r. do 15 czerwca 2015r.). Sąd odwoławczy z urzędu w tej mierze nie dokonał zmiany zaskarżonego wyroku uznając, iż byłoby to niekorzystnym rozstrzygnięciem dla skazanego, zaliczając jedynie – co oczywiste – nadto na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności tenże czas odbycia kary połączonej.

Z powyższych względów nie dostrzegając innych, także nie podniesionych przez skarżącego uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd odwoławczy utrzymał wyrok w mocy w pozostałym zakresie.

Z uwagi na fakt niepokrycia przez skazanego kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez wyznaczonego z urzędu obrońcę, Sąd odwoławczy na stosowny wniosek obrońcy zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej minimalnej stawce wynagrodzenia za reprezentowanie strony w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

Fakt pozbawienia skazanego wolności oraz brak odpłatnego jego zatrudnienia były podstawą rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego o zwolnieniu skazanego z obowiązku poniesienia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciążono Skarb Państwa.